

[Handelsministeren.]

besøg fra de kooperative marketenderiers samvirke ved formanden og forretningsføreren samt formanden for B & W-marketenderierne, som ønskede at drøfte særlig bestemmelsen om stærkt øl og derudover visse tekniske bestemmelser om automater o. lign. med mig. Jeg gav dem først og fremmest det gode råd at gå til folketingsudvalget, idet de anførte betragtninger, som naturligvis bør frem til folketingsudvalget, og som kan stå over for min og visse af ordførernes opfattelse med hensyn til dette problem. Man oplyste over for mig, at man på disse marketenderier — og man mente at vide, det gjaldt for andre velordnede marketenderier — aldrig solgte superstærkt øl, altså påskebrygtypen og lignende specialtyper, netop af hensyn til ædrueligheden, og at deres praktiske ønsker absolut ikke gik i retning af at få brændevinen genindført, af samme grund som man altså ikke ville sælge det superstærke øl, men at ønskerne gik i retning af guldbajeren og porteren, som navnlig ved anstrengende og koldt udendørsarbejde meget ofte synes at have nogen betydning for dem, der var involveret i det. Jeg gjorde dem opmærksom på, at jeg var enig med udvalget, men at jeg syntes, de skulle gå til folketingsudvalget, og jeg er naturligvis også villig til en drøftelse omkring disse forhold, som man har ønsket fra forskellig side, men jeg gør opmærksom på, at min personlige holdning i al fald er den samme som holdningen i det udvalg, der forberedte lovgivningen.

Nu kom hr. Axel Ivan Pedersen med en interessant tanke om en, skal vi sige ny ædruelighedskommission og rejste spørgsmålet om at få trukket ædruelighedsspørgsmålene ud af en egentlig erhvervslov og måske af andre love. Det er en interessant tanke, og jeg håber, hr. Axel Ivan Pedersen vil tilgive mig, at jeg ikke på stående fod kan tage standpunkt til, om man simpelt hen kan trække ædruelighedsspørgsmålene ud for sig, eller om de hænger sammen med andre faktorer inden for de mange love, hvor sådanne spørgsmål berøres. Det er rigtigt, at der er et dobbeltsidigt sigte eller måske et tredobbelt sigte med det lovforslag, vi behandler her. Det er en lov, der omfatter en del af næringslivet, men det er

også en lov, der tager ædruelighedsmæssige synspunkter ind og herunder i høj grad sikkerhedsmæssige hensyn.

Jeg vil blive et øjeblik endnu ved det stærke øl og gøre det kommende udvalg opmærksom på et problem, der kan dukke op. Det, jeg siger her, må bestemt ikke opfattes som noget forslag, men kun som et problem, der under alle omstændigheder kan blive rejst. Forholdet er det, at man også i den kommende lov må skelne mellem næringsbrev med alkoholbevilling og marketenderibevinglinger. Men der kan senere hen opstå det problem, som jeg synes vi skal drøfte i udvalget, hvad der i grunden vil ske, hvis en marketender løser næringsbrev og derefter i sin kommunalbestyrelse søger en alkoholbevilling. Derved ville han blive restauratør med de rettigheder, men også med de forpligtelser, som loven vil fastsætte for restauratørerne. Problemet vil komme til at foreligge, og jeg synes, vi skal drøfte det. Når det ikke vil komme til at foreligge lige med det samme, hænger det nok sammen med restaurationsskatten. Omsætningsafgiften af stærke drikke svares ikke af marketenderier, men som bekendt af restaurationer; men den er under afvikling, og mig bekendt er den fuldt afviklet 1. april 1971. Restaurationsskatten har naturligvis været en af de væsentlige grunde til, at dette problem ikke har været rejst endnu. Men problemet kan komme og bør efter min mening overvejes i det kommende udvalgs arbejde.

Hr. Erik Hansen (Vejle amt) rejste spørgsmålet om de stedlige sundhedskommissioner. Jeg vil gerne henvise til bemærkningerne til § 25, hvori jeg meget lidenskabsløst gør rede for, at erhvervet her, som må underkastes tilsyn fra forskellige myndigheders side — der er tale om politi, sundhedskommission osv., osv. — efter min mening har krav på, at de i én bekendtgørelse kan se, hvor de skal henvende sig. Jeg gør endvidere opmærksom på, at indenrigsministeriet har siddende en hygiejnekommission, og at der som muligt resultat af denne hygiejnekommission kan komme en lovgivning under indenrigsministeriet, der gør det muligt at fjerne specialbestemmelser fra andre love og samle sådanne bestemmelser i én anden lov, som naturligt måtte høre under indenrigsministeriet, der jo har sundheds-